

Best Practice

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน

นางวารุณี สังขผล

โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง

อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ชื่อผลงาน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน

เจ้าของผลงาน นางวารุณี สังขผล

โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

โทรศัพท์ ๐๗๗-๓๕๕๕๐๐

โทรสาร ๐๗๗-๓๕๕๕๐๐

โทรศัพท์มือถือ ๐๘๙-๙๗๘๙๐๒๑ E-mail : waruneeshool@gmail.com

ประเภทผลงาน

ผู้บริหาร

ครูผู้สอน

สอดคล้องกับประเด็นการนิเทศ

การจัดการเรียนรู้เชิงลึก(Active Learning)

๑.ความสำคัญของผลงาน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงาม ของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมการสร้างสรค์จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ในมาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑ ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ คุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ รวมทั้งจุดเน้นและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จากผลการวิเคราะห์ด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ที่รับผิดชอบ พบว่านักเรียน มีผลการประเมินในระดับดีขึ้นไป ร้อยละ ๗๖.๘๑ ในฐานะเป็นครูผู้สอนได้เล็งเห็นความสำคัญด้านทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียน และต้องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน ให้มีผลการพัฒนาที่สูงขึ้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อ

ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การสอนอย่างหลากหลายตามธรรมชาติวิชาให้สอดคล้องและเหมาะสมตามความสามารถของนักเรียน

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน เป็นการพัฒนาทักษะกระบวนการสอนของครูผู้สอน ซึ่งครูต้องคิดพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อสอนนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียนได้ ตามความสามารถและตามศักยภาพของนักเรียนทั้งนี้ถือเป็นการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครูสู่มืออาชีพอีกวิธีหนึ่ง

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ได้เพิ่มเวลาและโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการที่หลากหลาย การลงมือปฏิบัติจริง สร้างเสริมทักษะการเรียนรู้ทุกด้านตามรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ทั้งในและนอกห้องเรียน ด้วยวิธีการและรูปแบบของครูผู้สอนที่นำเสนออย่างหลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้วางแผน แบ่งงานหน้าที่รับผิดชอบ สำรวจ สืบค้น รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ นำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสรุปข้อมูลจากการศึกษา โดยใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นแหล่งเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้เผชิญกับสภาพปัญหาจริงของชีวิตที่หลากหลายมิติ ได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมและได้รับประสบการณ์ตรง นอกจากนั้นนักเรียนยังได้ฝึกทักษะความสามารถพื้นฐานต่างๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การวางแผน สังเกต สำรวจค้นคว้า ลงมือปฏิบัติรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ประเมินผล แก้ปัญหา ปรับปรุง นำเสนอ แลกเปลี่ยน สรุปความรู้ เกิดทักษะทางสังคมการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นและมีทักษะในการดำรงชีวิตที่ดี

๒. จุดประสงค์และเป้าหมาย

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปีการศึกษา ๒๕๖๓
๒. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปีการศึกษา ๒๕๖๓
๓. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

๓. กระบวนการผลิตผลงาน

๓.๑ สภาพปัญหาก่อนการพัฒนา

การอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน เป็นปัญหาสำคัญในการจัดการเรียนรู้ของการศึกษาไทยมาโดยตลอด และเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ ถ้าได้รับการดูแลเอาใจใส่ อย่างจริงจัง การพัฒนาความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน เพื่อให้บรรลุตามหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ คือการมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามารถ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเรียนรู้ และรักการค้นคว้า มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

จากผลการวิเคราะห์ด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ที่รับผิดชอบ พบว่า นักเรียน มีผลการประเมินในระดับดีขึ้นไป ร้อยละ ๗๖.๘๑ ในฐานะเป็นครูผู้สอนได้เล็งเห็นความสำคัญด้านทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียน และต้องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน ให้มีผลการพัฒนาที่สูงขึ้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลายตามธรรมชาติ วิชาให้สอดคล้องและเหมาะสมตามความสามารถของนักเรียน

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และเขียน นักเรียนจะเกิดโอกาสเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่หลากหลายของครูผู้สอนตามธรรมชาติวิชา สอดคล้องและเหมาะสมตามความสามารถของนักเรียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนได้รับการสร้างเสริมทักษะการเรียนรู้ทุกด้านในรูป ทั้งในและนอกห้องเรียน ตามวิธีการและรูปแบบของครูผู้สอนที่นำเสนออย่างหลากหลายเป็นการพัฒนาทักษะกระบวนการสอนของครูผู้สอน ซึ่งครูต้องคิดพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อสอนนักเรียนให้มีความสามารถในด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียนได้

๓.๒ การออกแบบนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา

กรอบแนวคิดในการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างสภาพปัญหาความต้องการที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน นโยบายของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องนำไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ดังนี้

๓.๒.๑ การอ่านออกเขียนได้

ความหมายของการอ่าน

การอ่านคือการรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์จากสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ เพื่อรับรู้ว่าคุณเรียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยที่ผู้อ่านต้องเริ่มทำความเข้าใจลี ประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า แต่ละย่อหน้า แล้วรวมเป็นเรื่องเดียวกัน

สุพรรณิ วราทร กล่าวสรุปความหมายของการอ่านว่า การอ่านเปรียบเหมือนการถอดรหัส อันเป็นผลจากการเห็นสัญลักษณ์หรือข้อความ การอ่าน เน้นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อน ซึ่งการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ๓ ลักษณะ คือ

๑. การรับรู้ ได้แก่การรับรู้คำ คือแปลสัญลักษณ์ที่เน้นลายลักษณ์อักษรได้

๒. การมีความเข้าใจ มี 3 นัย คือ

๒.๑ การประสานความหมาย คือการกำหนดความหมายให้สัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร

๒.๒ ความเข้าใจทางภาษา หมายถึง เข้าใจข้อความที่อ่านซึ่งต้องอาศัยทักษะการอ่านบางประการ

๒.๓ การตีความ เป็นการประมวลความคิดจากเนื้อหาต่าง ๆ ในข้อเขียน รับความเข้าใจโดยเชื่อมโยงจากสิ่งที่อ่านทั้งหมด ทำให้เกิดความเข้าใจในสารที่น่าเสนอ

๓. การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน เป็นเรื่องของการประเมินผลซึ่งหมายถึงการพิจารณา วิเคราะห์ เพื่อหาข้อเท็จจริงจากการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของการอ่านว่า “การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ : สังเกต หรือพิจารณา ดู เพื่อให้เข้าใจ : คิด นับ (ไทยเดิม)”

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (๒๕๔๐, : ๒) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าการอ่านหมายถึง การแสวงหาความรู้นอกเหนือจากการสอนในห้องเรียนที่ครูให้และตัวของผู้อ่านนั้นได้มีการจดจำในเรื่องราวที่อ่านและนำมาคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาตามความเข้าใจของผู้อ่าน ถ้าพิจารณาในลักษณะของกระบวนการ การอ่านคือลำดับขั้นที่เกี่ยวกับการทำความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้ แต่ถ้าพิจารณาในลักษณะของกระบวนการที่ซับซ้อนแล้วก็จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายอย่างได้แก่ จิตวิทยาพัฒนาการ ภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการศึกษา และวิชาการศึกษาส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการนั้น หมายความว่า ครูสอนอ่านจะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยา

ประภัสสร ปันสวน (๒๕๔๗: ๖) ได้มีความเห็นถึงความหมายของการอ่าน ว่าการอ่านเป็นความสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่เขียนมาแต่ละบรรทัดซึ่งผู้อ่านไม่ต้องไปสนใจกับรายละเอียดแต่จะต้องจับใจความสำคัญจากกลุ่มซึ่งสื่อความหมาย

จิราพร คำด้วง (๒๕๔๖ : ๗) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาที่ยั่งยืนที่สุด การอ่านทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้ปรับตัวเข้ากับสังคมเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

วาสนา บุญสม (๒๕๔๑ : ๑๒) และกัลยา ยวนมาลัย (๒๕๓๙ : ๘) ได้ให้ความหมายของการอ่านในแนวใกล้เคียงว่า คือ การพยายามทำความเข้าใจความหมายของตัวอักษร ถ้อยคำเครื่องหมายต่าง ๆ ออกมาเป็นความคิดความเข้าใจแล้วนำความคิดความเข้าใจมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่การทำความเข้าใจความหมายของคำ

จากความคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการอ่าน หมายถึง กระบวนการตีความหมายลายลักษณ์อักษรจากการที่ผู้เขียนได้มีการถ่ายทอดมาให้แล้วนำมาแปรเป็นความคิด ทำให้มีความเข้าใจ มีความรู้จากการอ่าน และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการดำรงชีวิต

ลักษณะของนักอ่านที่ดี

การเป็นนักอ่านที่ดีนั้นย่อมให้ประโยชน์แก่บุคคลนั้นๆอย่างสูงสุด ซึ่งก่อนที่จะเป็นนักอ่านที่ดีได้ ผู้อ่านควรมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านเบื้องต้นว่าต้องมีความสามารถทางภาษา รู้คำ รู้จัก ส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ รู้ว่าหนังสือประเภทใดควรใช้การอ่านอย่างไร รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และรู้แหล่งของหนังสืออีกด้วย การมีความรู้เรื่องเหล่านี้จะช่วยให้พัฒนาให้เป็นนักอ่านที่ดีได้ ซึ่งนักอ่านที่ดีนั้น สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (๒๕๔๕ , หน้า ๖-๗) ได้กล่าวไว้ดังนี้

๑. มีความตั้งใจ หรือมีสมาธิแน่วแน่มั่นในการอ่าน
๒. มีความอดทน หมายถึง สามารถอ่านหนังสือได้ในระยะเวลานานโดยไม่เบื่อ
๓. อ่านได้เร็วและเข้าใจความหมายของคำ
๔. มีความรู้พื้นฐานพอสมควร ทั้งด้านความรู้ทั่วไป ถ้อยคำ สำนวนโวหาร ฯลฯ
๕. มีนิสัยจดบันทึก รวบรวมความรู้ความคิดที่ได้จากการอ่าน
๖. มีความจำดี คือ จำข้อมูลของเรื่องได้
๗. มีความรู้เรื่องการหาข้อมูลจากห้องสมุด เพราะจะช่วยประหยัดเวลาในการหาข้อมูล
๘. ชอบสนทนากับผู้มีความรู้และนักอ่านด้วยกัน.
๙. หมั่นทบทวน ติดตามความรู้ที่ต้องการทราบหรือข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
๑๐. มีวิจรรย์ญาณในการอ่านคือแยกเนื้อหาข้อเท็จจริงเพื่อกันสิ่งที่เป็นประโยชน์ไว้ใช้ต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายในการอ่าน

การรู้ความมุ่งหมายในการอ่าน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของทักษะการอ่านเร็ว และการอ่านเพื่อได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ การที่ผู้อ่านรู้ว่าอ่านเพื่ออะไร จะทำให้สามารถเลือกสื่อการอ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปการอ่านมีความมุ่งหมายดังนี้

๑. อ่านเพื่อความรู้ เน้นการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ซึ่งการอ่านเพื่อความรู้นี้มีหลายลักษณะ เช่น

๑.๑ อ่านเพื่อหาคำตอบ เช่น อ่านกฎ ระเบียบ คำแนะนำ ตำรา หนังสืออ้างอิง ฯลฯ

๑.๒ อ่านเพื่อรู้ข่าวสารและข้อมูล เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารโฆษณา และประชาสัมพันธ์

๑.๓ อ่านเพื่อประมวลสาร ได้แก่ อ่านเอกสาร วารสาร หนังสืออื่น ๆ เพื่อสิ่งที่ต้องการรู้และนำมาประมวลสารเข้าด้วยกัน

การอ่านเพื่อความรู้มีประโยชน์มาก เพราะนอกจากจะสนองตอบความต้องการด้านต่างๆ แล้วยังทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้และความมั่นใจอันมีผลต่อบุคลิกภาพ ในบางครั้งสารที่อ่านยังให้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพอีกด้วย

๒. อ่านเพื่อศึกษา เป็นการอ่านอย่างจริงจัง เช่น การอ่านตำรา และหนังสือวิชาการต่าง ๆ

๓. อ่านเพื่อความคิดเป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจสาระของเนื้อเรื่องเป็นแนวทางในการริเริ่มสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นความคิดอันได้ประโยชน์จากการอ่าน

๔. อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นการอ่านเพื่อความรู้อย่างลึกซึ้ง ทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ เช่น การอ่านบทความ ข่าว เป็นต้น

๕. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านเพื่อเปลี่ยนแปลงกิจกรรม เป็นการผ่อนคลาย เพื่อให้เกิดความรื่นรมย์ การอ่านชนิดนี้ไม่ได้จำกัดว่าอ่านเอกสารชนิดใด ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ บางคนอาจชอบอ่านหนังสือธรรมะเพื่อความเพลิดเพลิน บางคนอาจชอบอ่านเรื่องสั้นนวนิยายก็ได้

๖. อ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การอ่านที่ไม่ได้มุ่งหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ เป็นการอ่านเมื่อมีเวลาว่างขณะรอคอยกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การนั่งคอยบุคคลที่ไปพบ อาจอ่านหนังสือพิมพ์หรือสารคดีอื่นใดก็ได้ การอ่านชนิดนี้สามารถหยุดอ่านได้ทันทีโดยไม่ทำลายความต่อเนื่องหรือสมาธิในการอ่าน

องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีความซับซ้อน โดยมีองค์ประกอบหลายชนิดที่ช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้คือ

๑. การเข้าใจความหมายของคำผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์ ทุกคำ

๒. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ ความหมายของกลุ่มคำนั้นจะช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเนื้อความอย่างต่อเนื่อง

๓. การเข้าใจประโยค หมายถึงการนำความหมายของกลุ่มคำแต่ละกลุ่มมาสัมพันธ์กัน จนได้ความ

หมายเป็นประโยค

๔. การเข้าใจย่อหน้า ผู้อ่านต้องเข้าใจข้อความในแต่ละย่อหน้า และสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของย่อหน้าทุกย่อหน้าอันจะทำให้เข้าใจความสำคัญของเรื่องได้ทั้งหมด

เมื่อทราบเรื่ององค์ประกอบของการอ่านแล้ว ผู้อ่านที่ดีจะต้องพยายามศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ให้ชัดเจน ตามองค์ประกอบนั้น ๆ การอ่านจึงจะเกิดประสิทธิภาพตามที่ต้องการ ความสำเร็จของการอ่านประกอบด้วยปัจจัยต่อไปนี้

๑) ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน รู้จักย่อหน้า ข้อความที่เน้นด้วยการขีดเส้น หรือพิมพ์อักษรทึบ การวรรคตอน ประโยคใจความสำคัญ ประโยคขยาย

๒) ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษา ในการใช้คำ โวหาร ภาพพจน์ สุภาพิต

๓) ความสามารถในการตีความ หมายถึง ความเข้าใจเนื้อหา เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และติดตามความคิดของผู้เขียนได้

๔) ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก ๆ อาจเกิดจากประสบการณ์ต่างๆ หากสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านแล้ว จะทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

๕) เหตุผลในการอ่าน ผู้อ่านที่ดีต้องรู้เหตุผลในการอ่านว่าจะอ่านไปทำไมเพื่อจะได้เลือกวิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสม

เมื่อรู้องค์ประกอบของการอ่านข้างต้นแล้ว ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องพื้นฐานในการอ่านจะรู้สึกได้ว่าการอ่านมีคุณค่าต่อชีวิตอย่างมากมาย ซึ่งสามารถนำมาสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑) การอ่านทำให้เกิดความพอใจ เช่น การอ่านเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ฯ

๒) การอ่านช่วยสนองความต้องการเรื่องราวต่าง ๆ ของตนได้อย่างกว้างขวาง เช่น การอ่านเพื่อฆ่าเวลา และยังทำให้ใช้เวลาว่างได้อย่างมีประโยชน์

๓) การอ่านทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

๔) การอ่านทำให้รู้ทันความคิดของผู้อื่น ทันโลก และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

๕) การอ่านช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น การอ่าน เพื่อการศึกษาเล่าเรียน

๖) การอ่านสามารถเสริมสร้างบุคลิกภาพของบุคคลได้

ความหมายของการเขียน

การให้คำจำกัดความแสดงความหมายของการเขียนนั้นอาจมีความแตกต่างไปได้หลายทางทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนะและเจตนาตามแง่มุมของวัตถุประสงค์และความสำคัญในการเขียนที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละบุคคล ดังตัวอย่างที่ยกมาต่อไปนี้

“การเขียน คือ วิธีการสื่อความหมายที่เป็นผลผลิตทางความคิด จากความรู้ของผู้ส่งสาร แสดงออกมาทางลายลักษณ์อักษรภาษาไทย” (ประภาศรี สีหาไพ, ๒๕๔๓)

“การเขียน เป็นผลผลิตของกระบวนการคิด การอ่าน การฟัง เช่นเดียวกับการพูด ฉะนั้น ผู้ที่จะเขียนได้ดี ย่อมต้องรู้จักคิด มีวิจารณ์ญาณในการอ่านและการฟัง” (อวยพร พานิช, ๒๕๔๓)

“การเขียน เป็นกระบวนการใช้ภาษาในภาคแสดงออก ซึ่งต้องสั่งสมความรู้และความคิดนำมาเรียบเรียง เป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นทักษะขั้นสุดท้ายที่ยากและซับซ้อนที่สุดในกระบวนการสื่อสารทางภาษา”

(รังสรรค์ จันต๊ะ, ๒๕๔๑)

จากนิยามของผู้เขียน ๓ ท่าน ข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึง ความเกี่ยวข้องของทักษะการเขียนในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสารทางภาษาเป็นผลผลิตที่เป็นลายลักษณ์อักษร จากกระบวนการคิด การอ่านและการฟัง ซึ่งมีความยากและซับซ้อน

สำหรับนิยามความหมายของ การเขียน ที่ให้ความหมายครอบคลุมค่อนข้างชัดเจนนั้น กองเทพ เคลือบพณิชกุล ได้ประมวลจากนิยามซึ่งผู้รู้หลายท่านได้เขียนไว้ก่อนแล้ว ความว่า

“การเขียน คือทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ ต่างๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายโดยมีตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานถาวรปรากฏอยู่นาน และการเขียนจะเกิดผลดีหรือผลเสียขึ้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหาและกลวิธีการเขียนของผู้เขียน” (กองเทพ เคลือบพณิชกุล, ๒๕๔๒)

จากความหมายข้างต้นสรุปว่า การเขียน คือ ทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึก เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายโดยใช้ตัวหนังสือในการถ่ายทอดสิ่งต่างๆ การเขียนเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้ การฝึกฝนควรเริ่มจากมีความรู้พื้นฐานในเบื้องต้นทั้งเรื่องการสะกดคำ การใช้คำ ประโยค สำนวนโวหาร และการเขียนย่อหน้า ผู้เขียนควรมีการวางแผนการเขียนอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงความน่าสนใจและความเหมาะสมกับผู้อ่านด้วย

ความสำคัญของการเขียน

ทักษะการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่มีบทบาทเพื่อการส่งสารเป็นหลัก มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยทั่วไป ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา นักเรียน นักศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางการเขียนจนถึงขั้นที่เรียกว่า มีทักษะในการเขียน อย่างจริงจัง สม่่าเสมอและต่อเนื่อง

กระบวนการเรียนการสอนผู้เรียนจะได้รับมอบหมายงานอันเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน จากอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา ซึ่งล้วนต้องใช้ความรู้ความสามารถในทางการเขียนมากมาย อาทิ การเขียนตอบ

คำถามต่าง ๆ ทำยากเรียนหรือเป็นการบ้าน การเขียนตอบแบบทดสอบอัตนัย การเขียนเรียงความ การเขียนบทความ บันทึกการเรียนรู้ ย่อความ สรุปความ ขยายความ งานเขียนประเภทอื่น ๆ ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา รวมทั้งที่ขาดไม่ได้ คือ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการซึ่งเป็นงานประจำภาคเรียนของแทบทุกรายวิชาที่เรียกว่าภาคินพนธ์ (Term Paper) เป็นต้น นอกจากนี้แล้วการเขียนยังใช้เป็นแบบฝึกหัดแบบทดสอบ เพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกด้วย

จุดมุ่งหมายของการเขียน

สิทธา พินิจกุล และคณะ (การเขียน, ๒๕๒๒, หน้า ๑) กล่าวถึงการเขียนว่าสำหรับจุดมุ่งหมายของการเขียนหลักๆ นั้นก็เพื่อการสื่อสารหรือสื่อความหมายซึ่งมีความหมายที่แตกต่างกันไป การเขียนหนึ่งๆ อาจทำขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายมากกว่าหนึ่งจุดมุ่งหมายซึ่งสามารถจำแนกออกได้ ดังนี้

๑. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง

คือการกำหนดการหรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้ว มาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องใช้วิธีการเล่าเรื่องที่ชวนให้อ่านและเห็นภาพของเหตุการณ์ ทำให้ผู้อ่านติดตามอ่านโดยตลอดเรื่องซึ่งต้องใช้กลวิธีเฉพาะประเภท เช่น สร้างจุดสนใจเมื่อเริ่มต้นเล่าเรื่อง และลำดับตามเหตุการณ์ก่อนหลัง แล้วจึงให้ภาพตามลำดับ หรือไม่ก็เสนอข้อเท็จจริงตามเวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ เป็นต้น ซึ่งการเขียนเพื่อเล่าเรื่องนี้มีใช้สำหรับงานเขียนประเภทสารคดี

๒. การเขียนเพื่ออธิบาย

ใช้กับข้อเขียนประเภทตำราหรือวิชาการ หรือเรื่องราวที่มีเนื้อหาที่ยากแก่การเข้าใจหรือจดจำเป็น การอธิบายแจกแจงข้อเท็จจริง ความรู้ อธิบายวิธีใช้ ไขปัญหา เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจการเขียนประเภทนี้ต้องคำนึงถึงภาษาให้กระชับรัดกุมแต่มีความแจ่มชัด มีการลำดับขั้นตอนก่อนหลังของเรื่องที่ต้องการอธิบายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายไม่สับสน เช่น ลำดับจากเหตุไปสู่ผล จากใกล้ไปสู่ไกล จากง่ายไปสู่ยาก เป็นต้น ถ้าหากอธิบายเป็นขั้นตอนโดยแยกหัวข้อเป็น ๑, ๒, ๓,...ได้ก็จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น

๓. การเขียนเพื่อโฆษณาจูงใจ

ผู้เขียนจะใช้ภาษาเพื่อโฆษณาจูงใจให้คนอ่านสนใจ ดังนั้นจึงต้องใช้ภาษาที่จดจำง่าย คล่องจอง และสั้นกะทัดรัด แต่ต้องสะดุดตาสะดุดใจผู้อ่าน เช่น ใช้ภาษาที่แปลกใหม่ สร้างความฉงนสนเท่ห์ให้ขบคิด หรือรู้สึกซาบซึ้ง เช่น “ความสุขที่คุณดื่มได้” “เที่ยวเมืองไทยไม่ไปไม่รู้” “ตบทีเดียวนะเธออยู่” ฯลฯ การเขียนเพื่อจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้มีมักใช้ในงานโฆษณาเพื่อต้องการขายสินค้า หรือในงานประชาสัมพันธ์ที่ต้องการสร้างภาพลักษณ์(image)ให้แก่บุคคลหรือหน่วยงาน

๔. การเขียนเพื่อปลุกใจ

เป็นการเขียนเพื่อให้คนเกิดความเข้มแข็ง พร้อมเพรียงเพื่อให้คนเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดความฮึกเหิม เช่น บทความปลุกใจให้รักชาติ บทความปลุกใจให้เกิดสำนึกที่ดี เกิดการรู้จักสามัคคีของคนในชาติ ลักษณะงานเขียนเพื่อจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้จะต้องใช้ประโยคสั้นๆ ใช้คำหนักแน่นที่ทำให้เห็นภาพหรือจินตนาการด้วยตนเอง อาจมีการเน้นย้ำและยกตัวอย่างประกอบ

๕. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ หรือแนะนำ

เช่นบทความ บทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ที่เป็นการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เช่น ต่อการทำงานของรัฐบาล การเขียนเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริง แสดงให้เห็นชัดเจน การใช้วิจารณ์ญาณที่ถูกต้อง ยุติธรรม ไร้อคติ มีหลักเกณฑ์ในกรณีที่แจกแจงผลดี ผลเสีย ซึ่งควรจำแนกและใช้เหตุผลที่ดำเนินอยู่บนหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องเป็นจริงอยู่เสมอ ดังนั้นข้อเขียนประเภทนี้จะใช้ภาษาที่เรียบง่าย กระชับรัด

๖. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ

เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้ายตาม หรือเห็นสิ่งนั้น ๆ ด้วย จึงต้องใช้วิธีการสร้างภาพพจน์เพื่อจูงใจ และเพื่อสร้างภาพให้ผู้ผู้อ่านอ่านแล้วเกิดจินตนาการได้เป็นอย่างดี เช่น การใช้อุปมาอุปไมย เปรียบเทียบ ใช้ภาษาที่สละสลวย

๗. การเขียนเพื่อต้องการเสียดสียั่วล้อ

เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องการหยิกยอกสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่อาจเป็นส่วนบกพร่องในสังคมมากล่าวตำหนิแต่ใช้วิธีการพูดเชิงที่เล่นที่จริงไม่รุนแรง เข้าลักษณะหยิกแกลมหยอก ซึ่งบางทีคนอ่านไม่เห็นสิ่งที่แฝงอยู่ในการเสียดสียั่วล้อเลยก็อาจเป็นไปได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเขียนหรือกล่าวถึงสิ่งที่จะเสียดสีในทำนองตลก ประชดประชันมากกว่าจะมุ่งว่าหรือตำหนิโดยตรง ซึ่งส่วนนี้อาจจะก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือมีปัญหาระหว่างผู้ที่เขียนเสียดสียั่วล้อ กับผู้ที่ถูกเสียดสียั่วล้อ มากกว่าที่จะเกิดการแก้ไขข้อบกพร่อง

การอ่านออกเขียนได้

การอ่านออกเขียนได้ หมายถึงความสามารถในการอ่านเพื่อความรู้ และเขียนอย่างอ่านได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราว อีกทั้งสามารถคิดได้ลึกซึ้งเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ การสื่อสารที่สำคัญในโลกยุคโบราณระหว่างมนุษย์อย่างหนึ่งก็คือการเขียนหนังสือ ถ้าใครเข้าใจตัวอักษรและกฎกติกาของการเขียนภาษานั้นๆ ก็ย่อมอ่านออก และถ้าเขียนเพื่อสื่อสารได้ด้วยก็เรียกว่า “รู้หนังสือ” หรือ “อ่านออกเขียนได้”

ประไพพรรณ วัฒณภาน กล่าวว่ สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ รวมทั้งไม่รักการอ่านนั้นเกิดจากสังคมและตัวบุคคลเช่นเดียวกัน คือเริ่มจากตัวเด็กหรือเยาวชนเองที่มีความอ่อนด้อยในเชิงพื้นฐานทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งอาจจะเกิดจากข้อบกพร่องทางกายภาพเกิดจากพ่อแม่ที่มีการศึกษาน้อย หรือเกิดจากปัญหาครอบครัวที่ด้อยโอกาสจากสาเหตุต่าง ๆ และพอเด็กเข้าเรียนเด็กจะต้องพบบุคคลอีกสองคน คือผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ผู้บริหารจึงต้องเห็นความสำคัญหรือความจำเป็นอย่างยิ่งว่ จะต้องบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ ต้องมีแผนนโยบาย มีแผนงานโครงการซึ่งจะต้องดำเนินการและบริหารจัดการเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ครูผู้สอนภาษาไทยคือคนสำคัญที่จะต้องมียุณลักษณะอีก

หลายประการ เพิ่มเติมจากการมีความรักความปรารถนาดีต่อศิษย์ นอกจากการมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในหลักวิชาภาษาไทยในเชิงของทฤษฎี นั่นคือครูจะต้องเป็นคนละเอียดอ่อน ช่างสังเกต มีความอดทน และมีศิลปะในการจูงใจ และถ่ายทอดวิชาความรู้ให้เด็กเข้าใจได้ดี ที่สำคัญคือตัวครูเองจะต้องเชื่อมั่นว่าตัวหนังสือภายใต้ปกหนังสือที่เราเปิดออก จะทำให้เรารู้จักโลกหรือมองเห็นโลกทั้งโลกอย่างแน่นอน ถ้าเราอ่านออก เขียนได้ และรักที่จะอ่านจนเป็นกิจนิสัยเหมือนการรับประทานอาหารทุกวัน ครูที่รับภาระเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทั้งสองเรื่องดังกล่าวจะต้องอ่าน พูด เขียนอย่างถูกต้องชัดเจนและเป็นตัวอย่างที่ดีได้ด้วย นอกจากจะสอนแบบแจกลูก สะกดคำ และผันเสียงให้เด็กเข้าใจและอ่านเขียนได้แล้ว ยังต้องหากิจกรรมหรือกลวิธีสอนให้เหมาะกับเด็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ครูที่สอนให้อ่านออกเขียนได้ กับครูที่สอนให้รักการอ่าน น่าจะทราบว่า ความอยากรู้อยากเห็นและอยากเป็น เป็นลักษณะนิสัยของมนุษย์ ทุกเพศวัย ครูจะต้องใช้ "ความอยาก" ดังกล่าวเป็น "ตัวล่อหรือตัวกระตุ้น" ให้เด็กและเยาวชนได้รับสิ่งที่พึงประสงค์นั้น ๆ คือได้รู้ได้เห็นและได้เป็น ด้วยการอ่าน โดยครูต้องมีวิธีการสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนหลายๆ อย่าง แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ เช่น อาจจะเป็นการเล่านิทานให้เกิดความเพลิดเพลิน เกิดความรู้สึกรักชอบซึ่ง ประทับใจ มีการประกวดหรือการแข่งขันการเขียน การอ่าน การคัดลายมือ การอ่านพยางค์ สระ และวรรณยุกต์ และการอ่านคำเป็นคำตาย และคำควบกล้ำที่ถูกต้องและควรให้กำลังใจ ให้คำชมเชย หรือให้รางวัลเป็นครั้งคราว เมื่อใช้วิธีการสอนและกระบวนการฝึกทักษะในเชิงภาษาจนเด็กและเยาวชนสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างแตกฉานแล้ว ก็อาจจะตั้งโจทย์ที่นำรู้มาสนใจให้เด็กรู้จักค้นคว้าอ้างอิงมาเป็นคำตอบ มาแต่งเรื่อง มาเขียนเรียงความจากการอ่าน โดยที่มีความอยากง่ายตามวัยหรือระดับ ขึ้น อาจจะมีการนิทรรศการหรือจัดค่ายภาษา สอนให้รู้จักการใช้พจนานุกรม นามานุกรม และสารานุกรม จากหนังสือ จากวารสาร นิตยสาร และจากอินเทอร์เน็ต ทั้งของไทยและต่างประเทศโดยพัฒนาให้ห้องสมุดโรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับนักเรียน แม้แต่การคัดหรือเขียนอักษรไทยที่ถูกต้องก็ควรสอนเพราะอักษรไทยเป็นอักษรที่มีลักษณะเฉพาะของตัวเองซึ่งมีเส้นตรง เส้นโค้ง หรือวงกลม แต่ไม่หักเหลี่ยมหักมุมหรือมีลักษณะอ่านยากเหมือน "ลายสือไท" สมัยเมื่อเกือบพันปีมาแล้ว วิธีการเรียนการสอนภาษาไทยด้วยแบบเรียนเร็วใหม่ ที่คนรุ่นเก่าใช้กันมาอย่างได้ผล ซึ่งจะถูกนำมาปิดฝุ่นใช้ให้ทั่วกันนั้น อาจจะเติมแต่งสีสันให้น่าเรียนน่าสนใจเพิ่มขึ้นได้อีกมากมาย ข้อสำคัญอย่างยิ่งก็คือ เมื่อเด็กและเยาวชนอ่านออกเขียนได้และรักการอ่าน แล้ว ครูควรจะแนะนำให้เขา "อ่านเป็น" ด้วย นั่นก็คือต้องรู้จักคัดสรรและเสฟสื่อที่มีประโยชน์ มีคุณภาพ มีเนื้อหาตรงกับวัตถุประสงค์ในการค้นคว้า ต้องอ่านเร็ว สามารถเก็บประเด็นสำคัญของเนื้อหาและรู้จักวิพากษ์ วิเคราะห์สิ่งที่เห็นว่ามีคุณภาพแล้วนำสิ่งที่มีความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ซึ่งในขณะเดียวกันผู้ผลิตสื่อก็ควรคำนึงถึงการผลิตสื่อที่มีคุณภาพว่าเป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาจากที่กล่าวมาแล้วก็อาจจะกล่าวได้ว่า กระบวนการทำให้เด็กและเยาวชนอ่านออกเขียนได้ รักการอ่านและอ่านเป็นนั้นเป็นคนละเรื่อง แต่มีปัญหา หรือสาเหตุ รวมทั้งวิธีการและการพัฒนาให้บรรลุวัตถุประสงค์เป็นเรื่องเดียวกันหรือใกล้เคียงเกี่ยวเนื่องกัน แต่จะว่าไปแล้วการสอนให้อ่านออกเขียนได้นั้นดูจะยากกว่าการทำให้รักการอ่าน เพราะการทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสนใจหรืออยากอ่านนั้น จะต้องใช้วิธีการหรือองค์ประกอบหลายต่อหลายอย่าง เพราะฉะนั้นการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรื่องอ่านออกเขียนได้ หรือการ

รักการอ่านเป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วนนั้นเป็นเรื่องที่ดีมาก แต่คงจะดียิ่งขึ้น ถ้าทำให้เป็นวาระประจำชาติเสียเลย เพราะเราได้แก้ปัญหาเรื่องนี้มาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว แต่ก็ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ตัวเลขของคนอ่านหนังสือไม่ออกและไม่รักการอ่านก็ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นทั้งองค์กรที่รับผิดชอบ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องช่วยกัน ทำให้ปัญหาเรื่องนี้ลดน้อยลง

๓.๒.๒ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ความหมายของการเรียนรู้เชิงรุก

Active Learning เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่ง แปลตามตัวก็คือ เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือการลงมือทำ “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการแก้ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการนี้ ครูต้องลดบทบาทในการสอน และการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง แต่ไปเพิ่มกระบวนการ และกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ การสอนแบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการลงมือกระทำ และใช้กระบวนการคิด โดยผู้เรียนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (Receivers) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Co - creators)

ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การสื่อสารไร้พรมแดน การเข้าถึงแหล่งข้อมูลสามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา ผลกระทบจากยุคโลกาภิวัตน์นี้ส่งผลให้ผู้เรียนจำเป็นจะต้องมีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและเป็นผู้แสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา ประกอบกับปัจจุบันมีองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นมากมายทุกวินาทีทำให้เนื้อหาวิชามีมากเกินกว่าที่จะเรียนรู้จากในห้องเรียนได้หมด ซึ่งการสอนแบบเดิมด้วยการ “พูด บอก เล่า” ไม่สามารถจะพัฒนาให้ผู้เรียนให้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนไปปฏิบัติได้ดี ดังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และการเรียนรู้ของผู้เรียน จากผู้สอนคือผู้ถ่ายทอด ปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะวิธีการค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ทักษะต่างๆ สร้างความเข้าใจด้วยตนเอง จนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, ๒๕๔๕, สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และ ทศนีย์ บุญเติม, ๒๕๔๕, ทิศนา ขัมมณี, ๒๕๔๘, บัณฑิต ทิพากร, ๒๕๕๐)

Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคต หลักการจัดการเรียนรู้

แบบ Active Learning เป็นการนำเอาวิธีการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการสอนและ กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน Active Learning จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง การออกแบบการเรียนรู้ และการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ ผ่านการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) การได้ปฏิบัติงาน สร้างสรรค์งาน และนำเสนองานด้วยตัวเองการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ขั้นสูง (Higher- Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ไม่ เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และอภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึง ความรู้เดิม และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วน ร่วมในการสร้างความรู้

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

๑. Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิด และการกระทำของผู้เรียน การมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง และมีการใช้วิจารณญาณในการคิด และ ตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับทิศทางการเรียนรู้ ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition) เพราะฉะนั้น Active Learningจึงเป็นแนวทางการจัดการ เรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking) ในการมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การประเมิน ตัดสินใจ และการสร้างสรรค์

๒. Active Learning สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือในการ ปฏิบัติงานกลุ่มจะนำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

๓. Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ผ่าน การใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจและความถนัด ของตนเอง เกิดความรับผิดชอบ และทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

๔. Active Learning ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งตัวผู้เรียน และตัวครู เป็นการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ ที่เป็นความ แตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดรับกับแนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เพื่อแสดง

ออกถึงตัวตนและศักยภาพของตัวเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนักแนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ที่จะปรับเปลี่ยนบทบาท แสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเกิดทักษะในการสอน และมีความเชี่ยวชาญในบทบาท หน้าที่ ที่รับผิดชอบ เป็นการพัฒนาดน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน

๕. กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทน และนานกว่ากระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำ โดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบความจำระยะยาว(Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้ ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า ระยะยาวกว่า ซึ่งอธิบายไว้ ดังนี้

๑. กระบวนการเรียนรู้ Passive Learning

- กระบวนการเรียนรู้โดยการอ่านท่องจำผู้เรียนจะจำได้ในสิ่งที่เรียนได้เพียง ๑๐%
- การเรียนรู้โดยการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมอื่นในขณะที่ครู สอนเมื่อเวลาผ่านไปผู้เรียนจะจำได้เพียง ๒๐% หากในการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้เห็นภาพประกอบด้วยก็จะทำให้ผลการเรียนรู้คงอยู่ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐%
- กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่น การให้ดูภาพยนตร์การสาธิต จัดนิทรรศการให้ผู้เรียนได้ดู รวมทั้งการนำผู้เรียนไปทัศนศึกษา หรือดูงาน ก็ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐%

๒. กระบวนการเรียนรู้ Active Learning

- การให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าหรือ สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ และพัฒนาดนเองเต็มความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เขาได้มีโอกาสร่วมอภิปรายให้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสารทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ๗๐%
- การนำเสนองานทางวิชาการ เรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง ทั้งมีการฝึกปฏิบัติ ในสภาพจริงมีการเชื่อมโยงกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนรู้เกิดขึ้นถึง ๙๐%

ลักษณะการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning

๑. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
๒. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
๓. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด

๔. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารสารสนเทศสู่ทักษะการคิดวิเคราะห์และประเมินค่า
๕. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
๖. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ และการสรุปของผู้เรียน
๗. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

ลักษณะของการจัดกระบวนการเรียนรู้

๑. จัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
๒. จัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
๓. จัดให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
๔. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันสร้างร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
๕. จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในภารกิจต่าง ๆ
๖. จัดกระบวนการเรียนที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
๗. จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
๘. จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศและหลักการความคิดรวบยอด
๙. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง
๑๐. จัดการสร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้และการสรุปบทวนของผู้เรียน

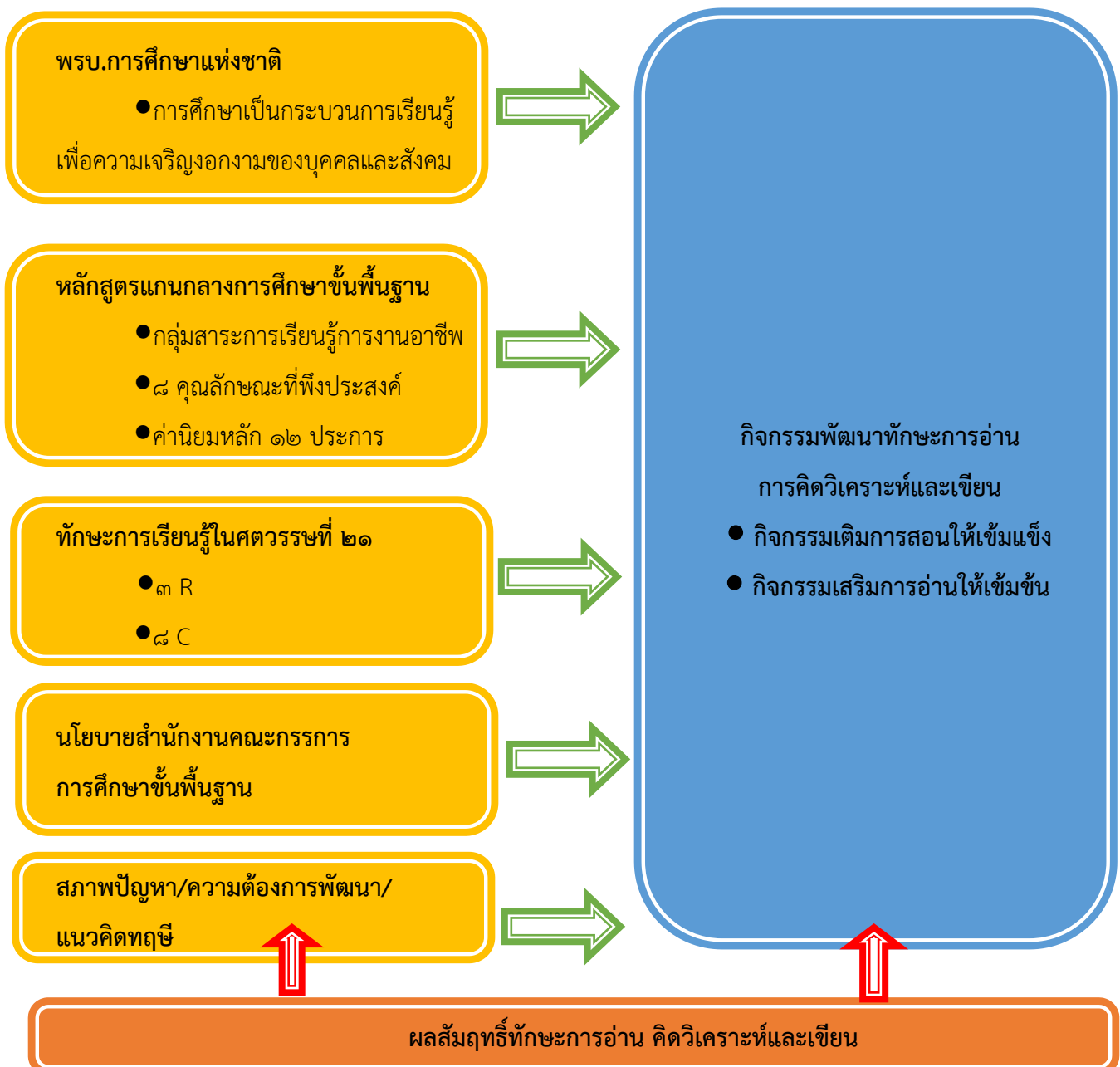
๓.๒.๓ ทักษะการเรียนรู้แบบ ๓R ๘C แห่งศตวรรษที่ ๒๑

ทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ ที่ครอบคลุมทักษะทุกอย่างที่ผู้เรียนควรพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนแต่ละคน เป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาควบคู่กันไป เป็นการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์และพฤติกรรม ให้ผู้เรียนมีความคิดที่สร้างสรรค์ คิดทำทนาย สามารถแก้ปัญหาเป็น ปรับตัวเข้ากับสังคมแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ได้ มีความรู้ความสามารถและพฤติกรรมเชิงบวก ให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขในการเรียนรู้ จึงทำให้เกิดทักษะการเรียนรู้ ๓R ๘C ซึ่งโรงเรียนสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปสอดแทรกการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระวิชาต่างๆ แบบบูรณาการ ได้แก่ ๓R การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) คำนวณเป็น (Arithmetic) และ ๘C สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking & Problem solving) การสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity & innovation) เรียนรู้และเข้าใจพหุวัฒนธรรมและความคิดที่

แตกต่างระหว่างวัฒนธรรมประเพณี (Cross-cultural understanding) มีภาวะผู้นำสามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี (Leadership Collaboration & teamwork) การสื่อสารข้อมูลข่าวสารและเสพสื่ออย่างเหมาะสม (Communications Information & media literacy) มีความสามารถด้านเทคโนโลยี และคอมพิวเตอร์ (Computing & ICT literacy) ความสามารถด้านการอาชีพ และกระบวนการเรียนรู้ (Career & learning skills) และ เป็นคนดี มีเมตตา กรุณา คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะทำเพื่อสังคม (Compassion)

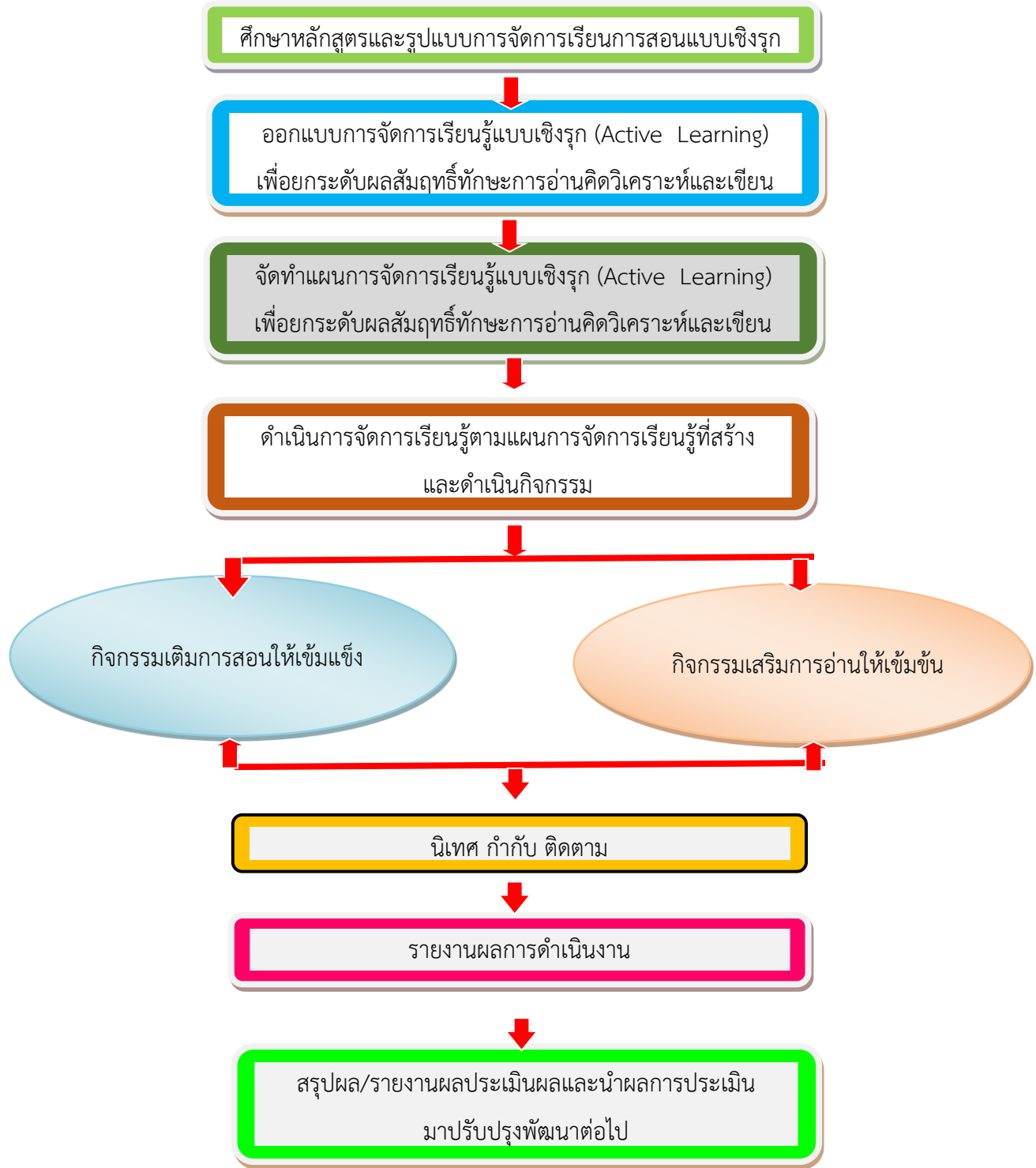
กรอบแนวคิดการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน

๑) ขั้นตอนการดำเนินงานพัฒนา

กระบวนการทำงานเพื่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน

ขั้นวางแผน (Plan)

๑. ศึกษาหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก

๑.๑ ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน

๑.๒ ดำเนินการศึกษาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงวิทยาลัยสารพัดช่าง รายวิชาเพิ่มเติม เพื่อนำมาบูรณาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

๑.๓ ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ตามธรรมชาติวิชาที่รับผิดชอบ

๑.๔ ครูผู้สอนเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่น่าสนใจ เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และเขียน ให้มีผลตามเป้าหมาย

๒ ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน

๒.๑ ดำเนินการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับทักษะการอ่านการคิดวิเคราะห์ และเขียน

๒.๒ ดำเนินการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

๓ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก รุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน

๓.๑ ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม

๓.๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา ตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัด และสอดคล้องกับหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยง วิทยาลัยสารพัดช่าง ตรงตามผลการเรียนรู้ มีกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทของนักเรียน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน มีการวัดและประเมินที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และวัดประเมินผลอย่างหลากหลายวิธี เหมาะสมกับนักเรียนบนพื้นฐานความแตกต่าง

ดำเนินการตามแผน (Do)

๔ ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้าง

การพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน มีกิจกรรมหลักดังนี้

๔.๑ กิจกรรมเติมการสอนให้เข้มข้น

เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในเวลาเรียนปกติ ตามชั่วโมงเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ครูผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ตามแนวทางการพัฒนาหรือ แผนการจัดการเรียนรู้และมีการเสริมแรงโดยการชมเชยผู้ที่เรียนรู้ได้ดีและคอยให้กำลังใจคนที่เรียนรู้ช้ากว่าคนอื่น ในระหว่างสอนในชั่วโมงครูผู้สอนเน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ให้นักเรียนฝึกอ่าน ฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกเขียน โดยให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ ตามธรรมชาติวิชา ครูผู้สอนฝึกทักษะทั้ง ๓ ด้าน ให้นักเรียน โดยใช้สื่อ และใช้กระบวนการสอนที่หลากหลาย นักเรียนได้เรียนรู้ควบคู่ไปกับการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพเกิดประสิทธิผลส่งผลต่อการพัฒนาด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในทางพัฒนาขึ้น

๔.๒ กิจกรรมเสริมการอ่านให้เข้มข้น

โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมให้นักเรียนทั้งในและนอกเวลาเรียนตามที่โรงเรียนกำหนดเป็น จุดเน้นหรือดำเนินการเป็นปกติอยู่แล้ว เช่น กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมสอนซ่อมเสริมในเวลาช่วงพักกลางวัน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะดำเนินการซ้ำๆบ่อยๆเพื่อให้เกิดความชำนาญโดยใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน

การตรวจสอบ (Check)

๕ กำกับ นิเทศ ติดตาม

ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าระดับระดับ กำกับ ติดตาม โดยการเข้านิเทศห้องเรียน นิเทศการสอนของครู เพื่อชี้แนะแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนของครู แบบกัลยาณมิตร ตามแผนการนิเทศ ภายในที่กำหนด

๖ รายงานผลการพัฒนา

- ๖.๑ ดำเนินการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียน
- ๖.๒ รายงานผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนภาคเรียนละ ๒ ครั้ง
- ๖.๓ สรุปผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลเพื่อปรับปรุงพัฒนา (Action)

๗ สรุปผล/รายงานผลการประเมินผลและนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาต่อไป

- ๗.๑ หัวหน้าวิชาการสรุปรายงานผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ให้ผู้บริหารรับทราบ
- ๗.๒ นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อที่จะได้นำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

๔. ผลงานการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

๔.๑ ผลที่เกิดตามจุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ซึ่งครูผู้สอนสามารถออกแบบ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียนของ นักเรียน และมีรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ตามธรรมชาติวิชา ได้รับการคัดเลือกเป็นครูดีเด่น เครือข่ายบางกุ่มและเครือข่ายขุนทะเล เนื่องในงานวันครู ประจำปี ๒๕๖๔ และได้รับการ ยกย่องเป็นครูดีเด่น ของอำเภอเมือง เนื่องในงานวันครู ครั้งที่ ๖๕ พ.ศ.๒๕๖๔

๒. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ซึ่งครูผู้สอนสามารถออกแบบ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน นักเรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ระดับโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ระดับ ดี ขึ้นไป ร้อยละ ๘๘.๐๔ สูงขึ้นกว่าปีการศึกษา ๒๕๖๒ พบว่ามีผลการประเมินระดับโรงเรียนใน ระดับดีขึ้นไปร้อยละ ๗๖.๘๑ มีผลการประเมินเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๒๓

๓. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ พบว่าจากการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิด สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเรียนรู้ เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ส่งผลให้นักเรียน ได้รับการคัดเลือกเป็นนักเรียนที่มีความเป็นเลิศด้านทักษะการงานอาชีพ ในการแข่งขันทักษะทาง วิชาการ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

๔.๒ ผลสัมฤทธิ์ของงาน

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปี การศึกษา ๒๕๖๓ พบว่า ครูผู้สอนสามารถออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับทักษะการอ่าน การคิด

วิเคราะห์และเขียนของนักเรียน และมีรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ตามธรรมชาติวิชา มีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ครูมีความเป็นครูมืออาชีพ

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ซึ่งครูผู้สอนสามารถออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน นักเรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ระดับโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ระดับ ดี ขึ้นไป ร้อยละ ๘๘.๐๔ สูงขึ้นกว่าปีการศึกษา ๒๕๖๒ พบว่ามีผลการประเมินระดับโรงเรียนในระดับดีขึ้นไปร้อยละ ๗๖.๘๑ มีผลการประเมินเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๒๓

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิด พบว่าจากการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเรียนรู้ เกิดทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ ๒๑ นักเรียนเกิดทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตจากการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

๔.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปีการศึกษา ๒๕๖๓ คือ

๑. ครูได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนเกิดทักษะการอ่าน การคิด การแก้ปัญหา สามารถนำไปใช้ต่อยอดในการดำเนินชีวิต

๒. ครูจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตร และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑

๓. นักเรียนมีผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ระดับโรงเรียนเป็นที่พึงพอใจ

๔. นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเรียนรู้ เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ นักเรียนเกิดทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตจากการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

๕. ปัจจัยความสำเร็จ

๑. ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ ที่ใช้สอนนักเรียน และสร้างขวัญกำลังใจให้แก่นักเรียนและครูผู้สอนเป็นอย่างดี

๒. นักเรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา การพัฒนาตนเองด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการเขียนสื่อความ และให้ความร่วมมือในการฝึกฝนประสบการณ์ตนเองให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งนักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการที่ครูผู้สอนวางแผนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

๓. ครูผู้สอนให้ความสนใจผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมผู้เรียนสู่การเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ

๖. บทเรียนที่ได้รับ

ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทุกคนได้รับการเรียนรู้จากการพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) จากครูผู้สอน นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียน นักเรียนมีความสามารถ มีความรู้ มีความเข้าใจ สามารถอ่านและวิเคราะห์นำมาเขียน เพื่อใช้ในการเรียน เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ นักเรียนเกิดทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตจากการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียน และมีรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ตามธรรมชาติวิชา มีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ครูมีความเป็นครูมืออาชีพ

๗. การเผยแพร่/การยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

จากการพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน นักเรียนและครูได้รับรางวัลและเกียรติบัตรดังนี้

- ครูได้รับการคัดเลือกเป็นครูดีเด่น ของเครือข่ายบางกุ่มและเครือข่ายขุนทะเล เนื่องในงานวันครู ประจำปี ๒๕๖๔
- ครูได้รับการยกย่องเป็นครูดีเด่นของอำเภอเมือง เนื่องในงานวันครู ครั้งที่ ๖๕ พ.ศ. ๒๕๖๔
- นักเรียนได้รับรางวัลนักเรียนที่มีความเป็นเลิศ ทักษะการเรียนรู้ด้านการทำงานอาชีพ ในการแข่งขันความเป็นเลิศกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ปีการศึกษา ๒๕๖๓

๘. เงื่อนไขความสำเร็จ

จากการพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ปีการศึกษา ๒๕๖๓ พบว่า การจัดกิจกรรมดังกล่าวควรมีการพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนี้

๑. ครูผู้สอนควรขยายผลการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน ให้ครูผู้สอนแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้รับทราบอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรมเช่น การจัดนิทรรศการผลงานที่เป็นลักษณะโดยเฉพาะ

๒. ครูผู้สอนควรพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน ในระดับชั้นอื่นที่รับผิดชอบและนำผลการดำเนินงานมาสรุปเพื่อการพัฒนา

๓. ครูผู้สอนควรพัฒนาองค์ความรู้ให้สูงมากยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาต่อยอดและนำมาถ่ายทอดนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

ภาคผนวก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ผลการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ตารางเปรียบเทียบผลการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม
ปีการศึกษา ๒๕๖๒ และ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ รายวิชาเพิ่มเติม

ปีการศึกษา ๒๕๖๒ และ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน	ผลการประเมิน				ระดับดีขึ้นไป	ร้อยละ
		ไม่ผ่าน	ผ่าน	ดี	ดีเยี่ยม		
๒๕๖๒	๖๙	๑	๑๕	๒๕	๒๘	๕๓	๗๖.๘๑
๒๕๖๓	๙๒	๖	๕	๔๑	๔๐	๘๑	๘๘.๐๔
ร้อยละของผลต่างระหว่างปีการศึกษา							+๑๑.๒๓

720

สรุปผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ระดับชั้น ป.2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ชั้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน										คุณลักษณะอันพึงประสงค์			การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน			
	ระดับผลการเรียน										ผลการประเมิน			ผลการประเมิน			
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
ป.2/1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	2	4	1	11	2	3	0	
ป.2/2	2	0	1	1	1	0	0	0	0	4	1	3	8	5	4	0	
รวม	3	0	1	2	2	0	0	0	0	6	5	4	19	7	7	0	
ร้อยละ	100	0	33	66	66	0	0	0	0	100	83	100	100	83	83	0	

จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน
คะแนนรวม 4800 คะแนน
คะแนนเฉลี่ย 141.18

การอนุมัติผลการเรียน

ลงชื่อ ดร.สุวิมล ครูผู้สอน (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวัดและประเมินผล (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียน (นางสาววิมล เกตุแสน)

☒ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ

ลงชื่อ ดร.วิมล ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง (นายอเนก วิชากร)

วันที่ 10 / 05 / 2562

720

สรุปผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานเพิ่มเติม (งานไทย)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ชั้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน										คุณลักษณะอันพึงประสงค์			การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน		
	ระดับผลการเรียน										ผลการประเมิน			ผลการประเมิน		
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ม.2/1	9	5	2	1	0	0	0	0	17	13	1	3	10	7	0	1
ม.2/2	4	3	3	6	1	0	0	0	24	2	2	13	3	9	5	0
รวม	13	8	5	7	1	0	0	0	41	15	3	16	13	16	5	1
ร้อยละ	37.14	22.86	14.29	20.00	2.86	0	0	0	28.57	42.86	8.57	45.71	37.14	45.71	14.29	2.86

จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34/35 คน
คะแนนรวม 2586 คะแนน
คะแนนเฉลี่ย 76.06

การอนุมัติผลการเรียน

ลงชื่อ ดร.สุวิมล ครูผู้สอน (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวัดและประเมินผล (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียน (นางสาววิมล เกตุแสน)

☒ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ

ลงชื่อ ดร.วิมล ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง (นายอเนก วิชากร)

วันที่ 31 มีนาคม 2563

720

สรุปผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ระดับชั้น ป.2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ชั้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน										คุณลักษณะอันพึงประสงค์			การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน		
	ระดับผลการเรียน										ผลการประเมิน			ผลการประเมิน		
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ป.2/1	5	5	4	1	0	0	0	0	15	5	3	0	17	6	0	0
ป.2/2	1	1	1	1	0	0	0	0	3	10	9	3	22	13	3	0
รวม	6	6	5	2	0	0	0	0	18	15	12	3	39	19	3	0
ร้อยละ	100	100	83	66	0	0	0	0	52.94	88.24	66.67	25.00	89.47	68.42	16.67	0.00

จำนวนนักเรียนทั้งหมด 26 (48) คน
คะแนนรวม 1010 คะแนน
คะแนนเฉลี่ย 38.85

การอนุมัติผลการเรียน

ลงชื่อ ดร.สุวิมล ครูผู้สอน (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวัดและประเมินผล (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียน (นางสาววิมล เกตุแสน)

☒ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ

ลงชื่อ ดร.วิมล ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง (นายอเนก วิชากร)

วันที่ 19 / 05 / 2562

720

สรุปผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ระดับชั้น ป.2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ชั้น	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน										คุณลักษณะอันพึงประสงค์			การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน		
	ระดับผลการเรียน										ผลการประเมิน			ผลการประเมิน		
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ป.2/1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ป.2/2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ร้อยละ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

จำนวนนักเรียนทั้งหมด 48/48 คน
คะแนนรวม 8509 คะแนน
คะแนนเฉลี่ย 177.27

การอนุมัติผลการเรียน

ลงชื่อ ดร.สุวิมล ครูผู้สอน (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวัดและประเมินผล (นางสาววิมล เกตุแสน)

ลงชื่อ ดร.วิมล หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียน (นางสาววิมล เกตุแสน)

☒ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ

ลงชื่อ ดร.วิมล ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง (นายอเนก วิชากร)

วันที่ 9 เมษายน 2564

ภาพถ่ายกระบวนการจัดการเรียนการสอน

เกียรติบัตรนักเรียน

เกียรติบัตรครู

